

Kuka olet, Pyhä Henki?

Ville Auvinen

”Me uskomme Pyhään Henkeen, Herraan ja eläväksitekijään, jota yhdessä Isän ja Pojan kanssa kumarretaan ja kunnioitetaan.”

Näin tunnustamme Nikean uskontunnutuksessa. Pyhä Henki on siis persoona, jota palvotaan yhdessä Kolminaisuuden muiden persoonien kanssa. Huolimatta siitä, että Nikean uskontunnustus yhdistää kaikkia kristittyjä, on suhtautumisessa Pyhään Henkeen kuitenkin suuria eroja eri kirkkokuntien ja yksittäisten kristittyjen välillä. Toisille Henki ja Hengen voima tuntuvat olevan uskon keskeisin asia, kun taas toiset välttävät puhetta Hengestä, koska pelkäävät Kristuksen jäävän varjoon. Mitä siis Pyhästä Hengestä pitäisi ajatella? Millainen asema hänellä pitäisi olla uskossamme?

Jeesus opettaa Johanneksen evankeliumin jäähyväispuheessaan (Joh. 14–16) paljon Pyhästä Hengestä. Pyhä Henki on Toinen Puolustaja, joka on Jeesuksen omien kanssa ikuisesti (Joh. 14:16). Pyhä Henki on siis kolmiyhteisen Jumalan persoona, joka on meidän kanssamme ja meissä. Hän on Jumalan Henki ja Kristuksen Henki, ja kun hän asuu meidän sydämessämme, Kristus itse on meissä (Room. 8:9–11). Edelleen Jeesus sanoo, että Pyhä Henki on Totuuden Henki, joka opettaa kaiken (Joh. 14:26) ja johdattaa tuntemaan kaiken totuuden (Joh. 16:13). Tämä tarkoittaa ennen kaikkea sitä, että Pyhä Henki johdatti apostoleja ja evankeliumien kirjoittajia – ja jo Vanhan testamentin aikana profeettoja – niin että se, minkä he kirjoittivat, on Jumalan totuus meille. Yhä

vieläkin Henki on Totuuden Henki myös meille. Hän ei kuitenkaan enää anna meille mitään uutta totuutta, vaan hän auttaa meitä ymmärtämään ja soveltamaan omaan aikaamme ja omaan elämäämme sitä, mikä on kirjoitettu profeetallisissa ja apostolisissa kirjoituksissa Raamatussa.

Pyhän Hengen tärkein työ on kirkastaa Kristus (Joh. 16:14). Pyhä Henki puhuu meidän sydämилlemme Jumalan sanassa ja synnyttää siten sydämiimme uskon Vapahtajaan, joka on kuollut puolestamme ja sovittanut syntimme. Jumalan sana – kuten myös kaste, ehtoollinen ja rippi – ovat Jumalan Hengen työvälineitä, armonvälineitä, joiden avulla hän tekee meissä työtään synnyttäen ja vahvistaen uskoa. On aivan oikein sanottu, että Pyhä Henki ei halua korottaa ja kirkastaa itseään vaan Kristusta. Siksi me näemme Pyhän Hengen työn ennen kaikkea siinä, että ihmiset uskovat Jeesukseen. Eihän kukaan edes voi uskoa Kristukseen omana Vapahtajanaan ilman Pyhää Henkeä. Martti Luther opettaa Vähässä Katekismuksessa Pyhästä Hengestä: *”Uskon, etten voi omasta järjestäni enkä voimastani uskoa Herraani Jeesukseen Kristukseen enkä päästä hänen luokseen, vaan että Pyhä Henki on kutsunut minut evankeliumin välityksellä, valaissut minut lahjoillaan, pyhittänyt ja säilyttänyt minut oikeassa uskossa.”*

Pyhän Hengen työ ei kuitenkaan tyhjene tähän. Paavali opettaa erityisesti ensimmä-

mäisessä Korinttilaiskirjeessä Pyhän Hengen lahjoista eli armolahjoista. Apostoli luettelee erilaisia lahjoja ja toteaa sitten: ”Kaiken tämän saa aikaan yksi ja sama Henki, joka jakaa kullekin omat lahjansa niin kuin tahtoo” (1. Kor. 12:11). Samassa luvussa vähän myöhemmin Paavali vertaa seurakuntaa Kristuksen ruumiiseen, jossa jokainen kristitty on elävä ruumiin jäsen omalla paikallaan. Jokaisella jäsenellä on myös oma tehtävänsä. Sen tehtävän toteuttamista varten Pyhä Henki antaa kullekin tehtävään sopivat armolahjat. ”Hän antaa Hengen ilmetä itse kussakin erityisellä tavalla, yhteiseksi hyödyksi” (1. Kor. 12:7). Henki siis varustaa Kristuksen ruumiin jäsenet toteuttamaan sitä tehtävää, johon Jumala on itse kunkin oman suunnitelmansa mukaan asettanut (1. Kor. 12:18). Jumalan Henki on Voima korkeudesta, niin että meidän ei tarvitse palvella Jumalaa ja hänen seurakuntaansa omassa voimassamme vaan hänen voimassaan.

Vielä Paavali puhuu Galatalaiskirjeessä Hengen hedelmästä: ”Hengen hedelmää taas ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys,

Kuva: Ville Auvinen

ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä” (Gal. 5: 22–23). Pyhä Henki on Pyhittäjä, joka kasvattaa kristittyjä ja saa heissä aikaan Jumalan mielen mukaista elämää. Tätäkin työtä hän tekee työvälineidensä, armonvälineiden, kautta. Vaikka usein tuskailemmekin sitä, miten huonosti kannamme Hengen hedelmää, jos lainkaan, Henki kuitenkin tekee työtään. Pyhittäjänä hän on itse asiassa jo tehnyt meidät Jumalan silmissä täydellisen pyhiksi antamalla meille uskon Jeesukseen, ja nyt hän vähitellen pyhittää myös meidän elämäämme lähimmäistemme parhaaksi.

*”Tule, Pyhä Henki, tänne, laskeudu taivaasta alas
meidän sydämissämme Kristusta kirkastamaan.
Tule, köyhään apu, tule, lahjain antaja, tule, sielun kirkkaus,
sinä paras lohduttaja, sielun hyvä vieras ja suloinen lämpö.
Töissä sinä olet lepo, helteessä virvoitus, murheessa lohdutus.
Sinä kaikkein pyhin kirkkaus ja valo, täytä uskollistesi sydämet.
Ilman sinun voimaasi ei ole mitään viatonta.
Pese se, mikä saastainen on, kastele se, mikä kuiva on,
paranna, mikä haavoitettu on, pehmitä, mikä kova on,
lämmitä, mikä kylmä on, etsi kaikkia eksyneitä.
Anna uskollisillesi, jotka sinuun turvautuvat, pyhät lahjasi.
Anna uskon vahvistusta, anna autuas loppu, anna iäinen ilo.
Aamen.”*